

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]s intellect[us]: benedicta tu i[n] m[u]lierib[us] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ancilla. Hec ille. Recete igitur de illis. *Lu. i.*
fecit mihi dñs magna. qz vice fecit qz ipsa
est et m̄z virgo: et eiusdē m̄z et filia et an/
cella.

Secundus intellectus: Bene
dicta tu in misericordiis. qz bñdicta p̄ ceteris; qz
ob iniātū tue p̄ceptis. Tē bñdicta plus s/
ceteris p̄ter amplissima plenitudine gra/
tiale pfectiois. Tē bñdicta sine ceteris. l/
singulare qdaz bñdictioe qz nullaten⁹ quētis
ceteris roe dñce incarnatiois: qz. in p̄tero
tuo facta ē. Tō bñ tibi dicis ab ecclia. Be/
nedicta filia tu a dño.

Tertius intellectus: Bene
dicta tu in misericordiis; qz ab oī maledicto mu/
liet p̄oris exēpta. Tripliū qz p̄ male/
dicto fuit misericordie subiecte p̄ p̄cim⁹. Pri/
mo maledicto oprobriū sp̄aliter qdā nō
p̄fectiois. Tā dī Rachel Gen. xxv. capi.
Abiutus dñs oprobriū meū. qn̄ vice p̄es
penitū suū p̄mogenitū. Et gn̄alit q ad
oī rōne p̄me p̄uaricatiois et p̄ditiois hu/
mani gnis q facta est p̄ feiam. Sed ab v/
tros isto oprobrio fuit brā virgo exēpta
Ha agitari sue data est secūditas: id a pri/
mo oprobrio fuit exēpta. A scđo aut̄ op/
probriū noī soluz fuit exēpta/sed et exēmit
euā et oīs misericordies. Tō dī Ber. lug. Dis/
sus est. Letare p̄ adā: sed magis euā m̄
erita. qz iūrū fuitis oīm parētes: ita et oī
m̄nū p̄emptores: et qd̄ deteri⁹ est p̄pus p̄
emperioz p̄ parētes. Lōsolami in ambo/
et illa amplius de q̄ malū orū est p̄pus et
opprobriū transit in oīs misericordies. Instat qz
ipsi q̄ nū tollat opprobriū nec habeat vir/
ginitas apd̄ mulierē quē deo volebat pu/
denter ingere di. Utler quā dedisti mi/
bi/odedit mihi de lignoz comedti. Prop̄/
ea euā curre ad mariā: m̄ ad filia: filia p̄
m̄rē redēat: ei⁹ oprobriū tollat: filia pro/
m̄p̄i satifaciat et dicat: Si vir cecidit
q̄ mulierē: m̄ reparat⁹ est ē p̄ eā. Reddat
femina p̄ feia: prudēt p̄ fatua: bñllis p̄ sur/
perba: Dura q̄ vice oī vir et dicat: Utler
quā dedisti m̄di/odedit mihi de fructu vi/
te q̄ fuit dulcis sup mel ori meo: qz in ipso
vñificasti me. Hec ille. **S**ecundo fuerunt
mulieres subiecte maledicto vice siue pec/
cati q̄ ad sc̄ipioes q̄ nō sc̄ipio plem nisi
originali vice sedata. Ps. Ecce enim in ini-

q̄atib⁹ p̄cept⁹ sū r̄z. Sed ab hoc maledic/
to p̄oris exēpta est virgo q̄ et in sua cō/
cepioē sc̄rā fuit: et plem sc̄issimā atq̄ dñs
unā p̄cepit. *Uf. Lu. i.* dī ei angel⁹. Qd̄
enī ex te nascet istam vocabit filiū dei.

Tertio subiecte erat mulieres maledic/
to supplicij q̄ ad p̄tūc̄tes Gen. ix. In
tristitia partis filios. Ab hoc aut̄ o p̄p̄o/
bro fuit virgo m̄ exēpta. qz vt dī Aug⁹.
In leticia dñni parturiuit. Utere igitur bñ/
dicta in misericordiis. i. fm Aug. plus q̄ om̄es
mulieres q̄ vitā et bñdictioez viris et mulies/
rib⁹ impetrasti. **D**iximus igitur de salutatio/
ne angelica in q̄ dñs glōsia singulariter arz
excellētissime p̄mendat. Ber. Que ē hec
virgo canobilis: vt et venerabilis ab ange/
lo saluteficabiliis vt desponsat fabro. Dis/
see q̄ ab angelo salutare maria. Hec ille.
Si q̄ diligim⁹ maria: veneremur eā de/
uotissime arz sepiissime cuī oī reverētia salu/
temus eā dīctes: Ave maria: grā plena;
dñs tecū: bñdicta tu in misericordiis.

Quinta p̄medatio ē q̄ ad plis bñ/
dictioenīcuī dī: Et bñdict⁹ fruct⁹
ventris tui. Que q̄uis sint verba
belissima: in hic addūnt vt oīndaf dñs ab
angelis et hoīb⁹ venerāda. Petri⁹ de allia/
co. Audi oī regina celi tuā gnationē salutis
re: bñdictus fruct⁹ ventris tui. De cui⁹ be/
nedictiois plenitudine tu q̄z accepisti cuī
ceteris: zl̄ differēt⁹ a ceteris: Tu q̄ bñdict⁹
era p̄ ceteris: q̄ ip̄e te p̄uenit in bñdictioib⁹
dulcedio. Hec ille. **P**ossim⁹ aut̄ et hāc
particulā fini triplice intellectū seu modū
explicare.

Tridimus intellectus: Be/
nedictus fruct⁹ ventris tui. Tu quia in ipso
est oīs bñdictio Veritatis et grā. Joan. i.
Etidūm⁹ cuī plenū grā et Veritatis. Tu quia
ab ipso est oīs bñdictio salutis et misericordie.
Juxta qd̄ p̄dicerat domin⁹ Abrae Gen.
xxv. Bñdicent in semie tuo oīs gētes ter/
re. Tu quia ad ipm est ordināda om̄is be/
nedictio laudis et glie. Apoc. v. Sedenti
in throno et agno benedictio et honor et
gloria et potestas in secula seculorum. Amē.

Secundus intellectus:
Bñdictus fruct⁹ ventris tui quia sibi de/
RR 3